

for at faae Tilladelse til at kunne gjøre dette Paalæg, da er det allerede derved tydeligt, at Spørgsmaalet ikke er afgjort derved, at man siger, denne Sag er en Communal-sag. Uden troer jeg neppe, at Communal-friheden skulde være at forstaae paa den Maade, at enhver Commune skulde være berettiget til at paalægge Skat eller forskaffe sig Indtægter paa den Maade og efter de Regler, som den selv bedst synes. Jeg troer, der maa være i Lovgivningen almindelige Grundsætninger og Regler, hvorefter Skatter i Kommunen skulle indkræves, og Regler for, hvorledes den skal kunne erholde de Indtægter, den behøver. Og hvorledes vil da nu Grenaa Commune skaffe sig denne Indtægt? Den vil lægge en Afgift paa ethvert Skib, som holder fra 1 Commerceløstis Dragtighed og derover; hvis det ikke er Hifferqvæser, da skulle de betale Afgift til Lodsretiet. Altsaa, man vil have, at de smaa Fartøier, jeg veed ikke ret, om de skulle kaldes Baade eller Skibe, man vil have, at disse smaa Fartøier skulle betale Afgift, uagtet de aldeles ingen Nytte have af Lodsretsaaset. De fattige Skippere skulle betale denne Afgift. For at kunne indlodse de større Skibe mod en moderat Betaling, vil man paalægge en Afgift paa de Fartøier og de Skippere, som aldeles ikke have nogen Nytte af denne Indretning. Det forekommer mig virkelig dog ret mærkeligt, at Grenaa Commune vil paalægge en Afgift paa denne Maade i nærværende Tid, hvor den Anskuelse bestandigt finder mere og mere Indgang, at en Afgift efter Formue og Indtægt er den, som man maa søge at nærme sig til. Men den Afgift, som Havnecommissionen foreslaaer, den vil træffe den mindre Bedrift, uden Hensyn til, hvor stor Indtægt denne kaster af sig.

Jeg tillod mig tidligere at berøre, at jeg ikke anseer det som en blot Communal-sag; jeg skal i saa Henseende tillade mig at bemærke, at Grenaa eier kun 11 Skibe, hvoraf 6 ere

under 5 Commerceaaster; til Grenaa indgaae aarlig mellem 5 og 600 Skibe, hvoraf den største Deel ere danske, og omtrent 60 under fremmed Flag indgaaende og lige saa stort Antal udgaaende. Det bliver altsaa ikke Skibe-eierne i Grenaa, der komme til at udrede denne Afgift, men det bliver fornemmelig andre danske Skibe-eiere og tildeels ogsaa fremmede. Den bliver altsaa erlagt af disse Rhedere; men man skal have ondt ved at bevise, at Skibe-eierne kunne kaste disse Afgifter over paa Fragten ved at forhøje den, eller, hvis dette skete, at Eierne af Varerne da kunde forhøje Varernes Priis med en saadan ubetydelig Afgift, saaledes at det tilsidst dog bliver Grenaa Indbyaanere, som komme til at betale denne Afgift ved den forhøiede Priis paa Varerne, og saalænge man ikke kan bevise dette, kan jeg ikke betragte denne Afgift som communal. Jeg troer ogsaa, at Havnecommissionen har indseet, at den egentlig ikke vilde træffe Grenaaas Indbyggere, thi ellers synes det mig, at det havde været rigtigere, at Kommunen havde gjort et Tilskud til Lodsret, og at man havde fordeelt dette Tilskud over Indbyggerne i Grenaa. Da altsaa Afgiften ikke kan betragtes som communal, saaledes at den bliver at udrede hovedsagelig af Indbyggerne i Grenaa, saa kan jeg heller ikke betragte Sagen som blot communal. Jeg kan derfor ikke stemme for denne Lov, hvor der kun er Spørgsmaal om Lodsretsvang bør indføres. Jeg troer ikke, at Sagen er blot communal, og hvis den er communal, troer jeg ikke, at der tilkommer Grenaa Commune, eller at man bør indrømme den denne Ret til at paalægge en Afgift, der staaer i Strid med Lovgivningen, og jeg troer heller ikke, at de Grunde, som ere anførte af Havnecommissionen og Overlodsret i Districtet ere tilstrækkelige til at godtgjøre, at Lodsretsvang bør indføres.